

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴿1﴾

سویند به شهو کاتیک که دنیا داده

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ﴿2﴾

سویند به روژ کاتیک که خوی دهنوینیت و دنیا رووناک ده
تاریکی دهرهوینیته .

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿3﴾

سویند بهو زاتهی که نیرو میی دروست کردووه.

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ﴿4﴾

(سویند بهوانه) بهراستی ههول و کوششی ئیوه جوراو جوره (ههتانه
ههول و کوششیهتی بو به ستهینانی بههشت، ههتانه به پیچهوانه به
بو نهجامدانی تاوان و خراپهکاری، ههتانه گویرایهل و
ههتانه یاخی...هتد).

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿5﴾

جائه ی دهبهخشیت و پاریزکارو له خوا ترسه.

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿6﴾

بروای پتهوی به پاداشتی چاک و به نرخی خوایی ههیه.

فَسَنِيْسِرُهُ لِّلْیُسْرِی ﴿7﴾

نه ریگهی چاکهو چاکه کاری بو ئاسان دهکهن و سه رنه یخهینه
خیرو خوشیه .

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَعْنَى ﴿8﴾

به لام نه ی رهزیل و دهست نوقاو بیت و خوی بینیار بزانییت و
(رهزامندی خوای مه بهست نه).

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿9﴾

بروای نه بییت به پاداشت و بههرهی چاکی خوایی و به دروی

فَسَنِيْسِرُهُ لِّلْعُسْرِی ﴿10﴾

نهویش ریباری تهنگانهو ناخوشی بو ئاسان دهکهن و سه رنه انجام به
دوز خی دهگهینهین.

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴿11﴾

نهو کاتهی که مریت و له گور دهنریت، نهو کاتهش که فری دهنریته
(دوزه مخه مال و سامانه که هیچ فریای ناکه).

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ﴿12﴾

بهراستی پروون کردنه ی ریباری هیدایه دیاریکردنی بو خهلکی
له سه ر نیمهیه.

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿13﴾

سه لاتی بی سنورمان ههیه بهسەر پاشهپرۆژو قیامه
هه ها بهسەر دنیا دا، (ههردوولایان به سستی ئیمهیه).

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿14﴾

(له بیرتانه) من کاتی خوی ئاگادارم کردن له ئاگریک که زور
بلیسه .

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿15﴾

کهسانی ناپوختهو درندهو خوانهناس نهبیت، ناچیته ناوی.

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿16﴾

ئه ی که حهقیقهت و راستی به درۆ خاته و پشت هه کات (له
بهرنامهی خوا).

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿17﴾

جا خواناس و پاریزکاران لهو سزاو ئاگرو ناخوشییه

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿18﴾

ئه ی که مال و سامانی دهبهخشیت و دل و دهرونی خوی خاوین
پرا .

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نُّعْمَةٍ تُجْزَى ﴿19﴾

نهبیت کهس پاداشت و نازو نیعمهتیکی پی بهخشینیت تا پاداشتی
بداته ، یان (له پاداشتی چاکه ی خه لکیدا چاکه بکات، به لکو هه
کاریکی بو خوایه).

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿20﴾

چونکه تنها مهبستی به ست هینانی ره زامندیی په ردگاری
به

وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿21﴾

(ئهو په بهریزه) رازی و خوشنووود ده (له
به چاکانهی).